

95

30. - 1. 7. 1946

TÁBORIŠTĚ 1: Loumarický most

Takto měla správa, která nás stručně informovala o budoucím průběhu tábora. Když Ullava 25. 30. 6. se náhodou objevila na plávkovém státním správo, ve které nás státní Tormoty pověřil k zachráně jasných provincií. Dvomi posel od Janranda se ukázal druhý den ráno. Měli jsme ho přepravit na druhý břeh tak aby se nenemocil, a přitom jsme neměli použít loď. Udělali jsme tedy dřevý most, po kterom posel nakonec přešel. Správu nám předal

a my jsme se vydali na další táboriště.

← Padám!

1.-2.7.1995

TÁBORIŠTĚ 2: Nová pec

Tu noc byla nečerná, a jak se pořadí ukázalo i nocí
hra. Ovšem správa byla rozřizovaná, protože naši pronásledo-
vatelé - Baroni - byli i zde. Další správa se pojí ukryvala
v podí Schwaneberského pole. Po umloumání sledování
jsme ji přečtenou našli. Te správa byla ...

[A piece of lined paper is pasted over the text, containing mirrored handwriting and red markings.]
KDO SE NUBI, BIJE OHRNÍ!
HLAVNÍ KIB
GHODI HILDB
67. J. J. J.
... sáboru Klovár...

2.-4.7.1995

TÁBORIŠTĚ 3: Klovár

Na tomto táborišti jsme ubírali dvě noci. Úrad proto,
že se spalo ve velké objemné místnosti v budově. 3.7. dopoledne
byl družinový rávec po vodě, kolem boje a spě. Každá
družina měla vysbídat všechny lodě, ale kormidelníci a káštupci
směli jet jenom jednou. Mohli jet dvě lodě v singlu, nebo
jednu po dvou (ne družině). Jak se pořadí ukázalo jet v singlu
byla velká chyba, protože byli velcí vlny a vše, a jeden se
nezvládal.

Ten samý den v podvečer byla další káštupova hra
výprava. Přepavili jsme se podle správy, která zněla:

Sobráli jsme to, co v té
správě bylo. Když jsme se
jíděli přes ~~to~~ řeku (LIPNO),
tak se druhá pramice stala
druhá lodě, protože se
sčluněly. Druhá pramice
kolem přistala a počkala
na druhou skupinu, než si

vypřemí lodě a doplujou k nám. Na cestě jsme měli každá dru-
žina troje vlnky a pro všechny jsme dostali jednu sligo. Cesta
vedla velmi vysokou horou, sedmdesátí stupňovým kopečkem, při-
činou a perlička celé cesty byl výstup třicetimetrovou věž
s žebříkem, který měl se kacířkou špičky od sebe 1,5 metru.

Po zdolání těchto nástrah jsme se rozdělili na komunisty a
křesťany, a ty ostatní (mladé). Skupina mladých odešla k
kostelu, kde se ukrývala další správa. Za čtveř hodiny, jak
stalo ve zprávě na věži, jsme my starší vyběhli za nimi, aby
jsme zjistili co si povídají. Povídali si o jídle. Další jsme
slyšeli okolo vojenského páma, to už ale spolu. Na konci této
cesty nás čekala radostná odměna - slas. Při zpáteční cestě
jsme opět míjeli kostel, kláškovou věž a nakonec i přechodem
hradu Vítkův kámen. Poslední úsek cesty, což byla vysoká
práva, přešlo, takže všichni měli mokré věci, včetně suchom-
ských lodí. Konečně u lodí. Žmoženi a mokří jsme se vraceli
do tábora a s určitou hrdostí jsme se občas ohléli na horou
kterou jsme právě opustili. Druhý den 4. 7. Byl vítr a velké
vlhky. Jeli jsme 10 km k přehradě Lipno, kde už na nás
čekalo auto, protože přes ledový štoly na našich lodích by
bylo umění. Dalších deset kilometrů k našemu došlému

stanovišti, ^{byl} vyšší brod, jsme šli přesky.

4. - 6. 7. 1995

TÁBORIŠTĚ 4: Vyšší brod

Co rekreační stanoviště bylo kbytek dne volný. 5. 7. se vy-
posílala Lepno kvůli návodům, my jsme toho samo sebou
využili. BYLA TO JÍZDA! Jeli jsme na raftech, které jsme
si vypůjčili od Veseláků. Jížděli jsme úsek před Čertovými
šhody, který končil pod kučovickou kaskádou. Celá trasa měla
asi 5 km. Přijeli jsme do tábora a už na nás čekal oběd.
Odpoledne se na stěrača opět objevila spára. Hlalo o ní:

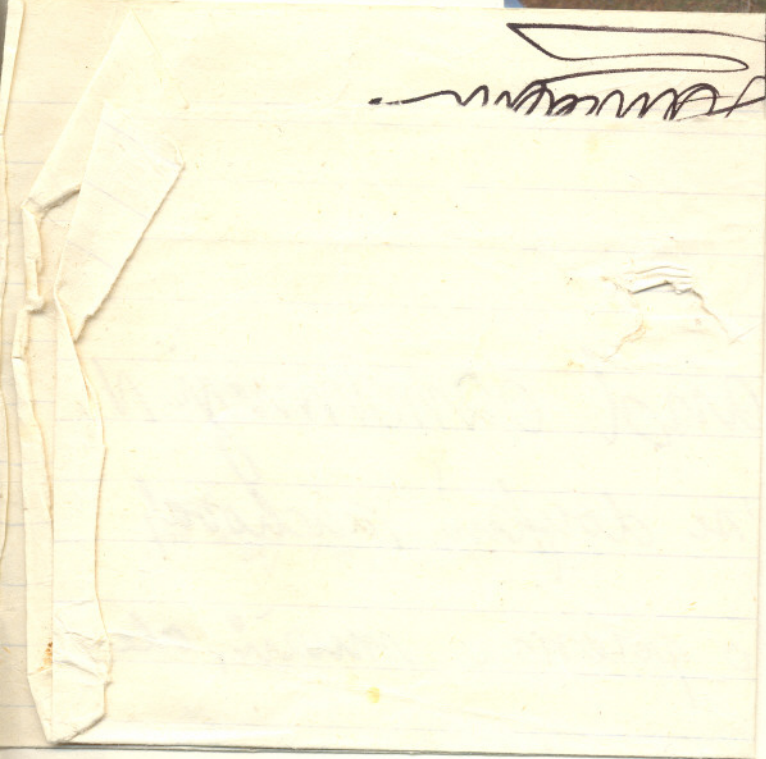
Nosilka se podařily, ale přemý-
šlení šamana se jednalo bráhu
na druhý ~~den~~ tak, aby se
nemanočil, se moc nedával.

Co tam byla menší kolize,
 když se plavili, takže jsme
 klesli na Hradčovicích ne-
 našlo, ale nakonec se vše
 nakradilo dřevěnými žeb-
 lany a spávaná douda
 uzavřena v lahvi

popelkem pokračoval na
 svět,
 Změla:

Všichni jsme se oděli v
 lesních křepi a šli jsme
 sníst večer

Druhý den ráno jsme
 opět uzavřeli kus po večer
 a skonali na kábotišti
 Pöcumberk.

6. - 10. 4. 1995

TÁBORISTĚ 5: Rožumlovek

Po krásné kraze jsme přišli na velmi krásném tábořišti poblíž města Rožumlovek. Byla to naše nejdelší dovolená kampaň. Dřevěný domek byl odpočinkový, až na to že jsme si měli postavit pec a upéct perníky. Bylo pár pokusů, z kterých byla dřevěná, ale byly také pokusy, které se povedli velmi dobře.

TO JE NEJLEPŠÍ PEC. CO DO ZÁVĚRŮ DĚTE

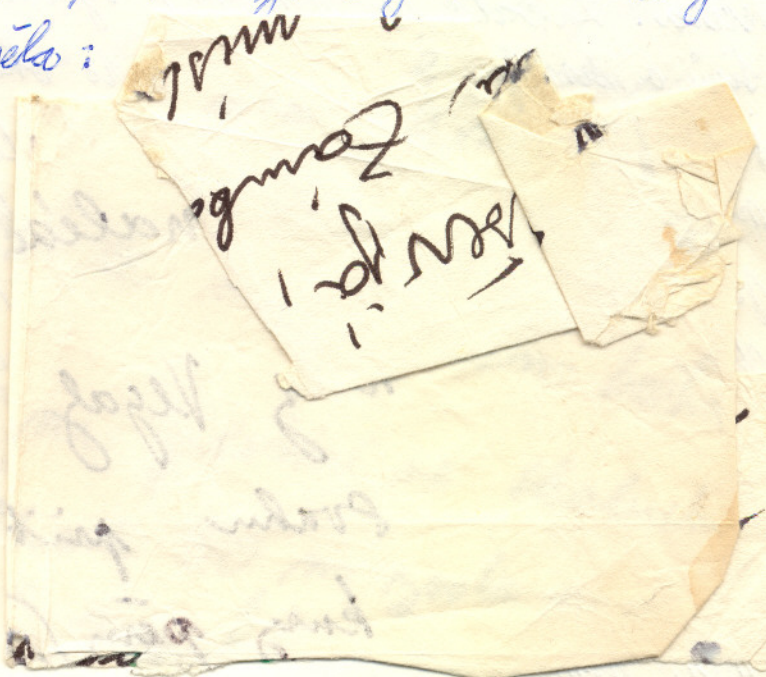
Co chodacemí jsme se do nich pustili a během deseti minut byly pryč. Ten večer se objevili barští poslové. Byli skryti v lese a náš úkol byl chytit je a dostat od nich zprávu, kterou ukrývali.

Po několika kilometrech nalehaných po lesu jsme je nakonec chytili a zprávu od nich získali. Zněla:

Proč se byla opravdu velká srážka, takže je:

Poděšev já, baršský posel, vojšku Samka VIII. sděluji, že jsem vyřídil místo uložení Samrandovy zprávy.

... Ihned jsme se přeorientovali na druhý břeh a pomalu jsme vystoupali na ko-

pec zmlínový se správe. Čtyř jsme ho prohledali ale zprávu jsme nenšli. V sobotu jsme před cestou dostali ještě jednu zprávu, kterou jsme měli rozdělat až po nalezení zprávy se stále.

Proč se jsme ji ale nenšli, rozdělati jsme ji jako první. Šlo o ni; že se řezala vyhlila z břehů, a že musíme pokračovat v přirodních podmínkách. Tři jsme tedy na blízke pole, kde jsme si se slámy vyrobili postele.

Potom jsme se oddávali ^{SKOTAJINAVY} ~~trávníkem~~, aby jsme se zahřáli a svalovali jsme se pole 15 m vysoké opepy slámy a vůbec nám neodilo, že jeden z nich málem pře-

jel Matere, že jin tak tak uhaul, nebo že by lepší opepy se popracovaly lesem až skoro ke kempu, který byl pokřtěn. Dost se nám líbilo to, že když opep ušel do lesa, tak se legálně praskalo. Po tomto selocviku jsme sešli do našich slamených

podmínek a snažili jsme se usnout. Ti, kteří nemohli mohli v noci pokračovat divočáka Pepu, který nás v noci včelčoval. Ráno jsme opět svalli pár opepy, který se valil na naše obydlí, byl

povídk jako je lidček. Vyrazili jsme do tábora. Tam všichni spali.
 Dne 8. 7. byla velmi veselá hra. Byla to hra na somálce. Právo
 po příchodu jsme nedostali namídat a tak se pokračovalo až do
 večera. Začala se nevinně. Vyhlásila se hra, kdo napíše nejvíce
 vtipů a somálčích. Běhli jsme se do oběda, který nebyl a od oběda
 jsme si na somálce hráli. Jaké bylo potěšení, když se našel hráb
 nebo klásek, ab nepohledl se ani holubinkou. O takové věci hládku
 jsme zůstali až do rána. Teprve dom, tedy 9. 7. ráno bylo 5 krajčů
 chleba na osobu a všichni se konečně najedli. Do pole nás
 zabavili orientacím během po lese. Po obědi jsme se rozdělili do
 družin a našim úkolem bylo vystavit k daru přívody středo-
 věké místo s hradem.

Mezi tím se do tá-
 bora doneslo, že jsme
 předminulou noc soubli
 ošepy slámy na cestu
 a tak jsme je šly vy-
 valit apít na pole.
 Už jsme spali a dru-
 hý den odpoledne jsme

opět odjeli na další tá-
 boviště.

- (družinka Eridanus)
1. Klufe
 2. Eridanus
 3. Ypefo

← TO JE TAKY
 NABE (VEDENÍ)

10. - 11. 4. 1995

TÁBORIŠTĚ 6: Pískárna

Pískárna bylo táboriště, na kterém jsme zůstali jen jedinou noc a ráno se bezy odvážela. Proto jsme spali pod širákem. Ten večer jsme se byli ještě u místního rybníka vykoupat a šly jsme po vyprchování v teplé vodě spát. Bezý ráno po poezi Koupicové kaše jsme jeli dál.

11. 4. 1995

YSOVKA: Český Krumlov - ŽRANICE

Na prave z Pískárny jsme nastavili v českém Krumlově na hranici. Oblékli jsme se do krojů a šli do města. Rodinu jsme měli rozřad, aby jsme si prohlédli město, popřipadě něco malého koupili. Potom jsme se vydali na cestu do restaurace. Cestou chod bylo knedo - nepro - zelo, které jsem pošimvalo v žaludku, abo-
ráš Maňas měl už políci při česnekové políci. Potom byl druhý chod, který byl většinou smažený sýr s hranolkami a oblohou. Maňas si dal guláš a byl KNOCK - OUT. Po upravení pohátem jsme šli k lodím. Tam jsme čekali asi dvě hodiny než přišlo nákupní čelo. Oblékli jsme se do vodníka a jelo se dál.

11. - 13. 4. 1995

TÁBORIŠTĚ 7: kdesi u řeky (byly tam dřevě)

Po přejezdu ze hranice a ubytování se byla noční bojová hca. Za úkl byla vylišit kprám pomocí klíč, jehož definici jsme dostali už na táborišti Nová pec (nejvýš bod Železnice). Dostli jsme k domu, na kterém bylo vyradu napráno rok vystaroby, který jsme měli zjistit. Něj jsme so stačili přičíst, hodná pamí na nás poslala pod křem "Khej" pábro masla, který byl poudru rok-
úlen. Ja útek každého napad. Řídili jsme se křem: "Jdo úter, ten vyprac." Dostli jsme do tábora a celou přírodu tam vědls. Rok vystaroby nám vypradili a my jsme mohli rozlišit sprátem.

Ráno se stávalo kdy chléto. Jednak proto, že jedna družinka - nechtěla prázdat, ale byla to Eridanus - udělali do jedné ze pramíků díru jak vrata a proto jsme nomohli jít dál a tak jsme dopoledne věnovali střevce aleji a odpoledne poučným vykladům o roslinách. Výjtku vedl J. Gama. Zbytek dne - flákárna. 13.7. jsme opustili toto tábořiště a vyrazili dál.

13. - 15. 7. 1995

TÁBOŘIŠTĚ 8: Síceí kámen

Už před po příjezdu a postavení stanů byla hra, která se na první pokus nepovedla, nepovedla proto, že jsme šly úplně cizí hru, nikoho z nedalekého kempu. Když jsme se vrátili do lágera začali se smát a potom nás poslali nazpátek. To už bylo dobře. šli jsme pěkný kus cesty. Když jsme došli na místo kde byla výstup na skálu ozvalo se ze shora: "Bože kámen!", dříve mě a najednou: "Uuuuuu!"
LUBOR má rozbitou hlavu! KRUP TO MOUÍ BOLET

Donesli jsme ho do lágera, který byl našel jen přes řeku, takže jsme ho tam dostali než vykrvácel. Tam ho stavel kleskýchle omotal obvazem a odvezli ho do českých Krušovic do nemocnice.

Mezitím se rádeové rozhodli, že šubs hru dočkou jen vedoucí družinek, jmenovitě MARTIN, MATEŠ, VIKTOR, ostatní utrať věci. Čecere bylo nejhausnější, co kdy albatrosové uvarili. To

předalo si kasi na křesku. SOJOVÉ MASO. Protože přišlo, šli
jsme si lehnout. Někdy v noci dolehli vedoucí dřevěnek celý vykla-
dovily asi hodně, protože ráno už sojové maso nebylo - jinou raj-
tu. Když už jsem u toho rána, vstávalo se v 5 hod. a v
úplné mlze se vyjelo do českých Budějovic.

15. - 16. 7. 1995

TÁBORIŠTĚ 9: české Budějovice - Konec

Přijeli jsme asi v 9 hodin a po naložení lodí a stabilizaci vše-
ho potřebného jsme šli dopravit to, co jsme zamýšleli. Někdo
losi pronesl: „Ubalte si i spráky, nebudejte ho potřebovat.“ ale
nikdo si ho mimo zádech nezabíhal. Jak se ukázalo mluvili
pravdu. V podvečří začala tímto dopisem hra - večerní, noční a
raní v jednom.

Šly jsme tedy
a nasedli na
nas dopravil na
Byla to několik
a několik hodin
Postupně jsme se
bylo zprávy sam
došlo měti.

na nádraží

vlak který
nádraží vstáči
kilometrová
hra.

dostali přes
kam jsme se

Handwritten notes on several pieces of paper, some with orange ink. Visible words include "KAPL", "12A", "1202", "de", "vho", "bu", "pl".

cesta skončila u polozastouvané kaple kde byla pyramida s pokladem.
 Sladost bácha se seprávkou masa přesta, když se na stole objevila
 kromada sladkosti a dobrot. Když už sladkosti tekly i s uší
 stálo k to, co bylo a vydali jsme se zpět na nádraží. Už se
 rozednívalo, takže nebyly patřičné ani kadečky a nakonec ani ten
 spacák. Do sběra v Českých Budějovicích jsme dojeli a došli v
 půl sedmi, ale myslím, že to nikomu nevadilo. Zalezli jsme do ste-
 ní a usnuli. V jedenáct nás vzbudili a my vyrazili na vlak.
 V 18⁰⁰ jsme došli na hlavní nádraží a každý se se pokřičky
 rozelhl domů.

ZÁVĚREM PÁR FOTEK:

JEZY

Dominik Kotyza
 MC PADDY

↑
ČESKÝ KRUMLOV (TO BYL JEZY)

↕
TÁBOŘIŠTĚ: KDESI U ŘEKY

BAVAŇOVÁ z VŮKAL →

U me jardi v sarji velikih pridel se odpiri. Klo - toj nevin, prido das vose soa

Samiranel

KV. C TG HGT KL EVQEI KCKVEGMPZ QHIRM JCIZKR.

hinnio dille spoh, tob fofj, vesi' vfrang nekone !

Samiranel

HPIREAGV KCKVE SIAV, CU FVB CIGCLI

et hoo ffoetia ject. Hec vink nqit. U

ni vade vseni vpkonin lade. ? Pro me qvich

ve sklade vleva (dets naproti odboti
vavde yinposod z nupaf mavacha
chavaim jednu z poslednich sprav.

posuv abecedy.

Ja' Samiranel gpe u modly m

ramida se jiz blizi. Nqdulegtey
v'stavby Pinskrova dvora (Po test)